

متن پرسش

طبق توصیه و دستورات اهل بیت علیهم السلام و فتاوی تمام فقهای اسلامی هرگاه کسی در احکام شریعت یا اعتقادات چیزی را به اشتباه به دیگران انتقال دهد وظیفه دارد اصلاح کند و جلوی به فنا رفتن مخاطبانش را بگیرد، و اگر ابزار لازم برای تکیه زدن بر جایگاهی را ندارد، آن جایگاه برای او حرام است، چه جایگاه استادی و تعلیم باشد و چه اجرا و... ، با توجه به اینکه خطای شما در برخی پرسش ها توسط سوال کنندگان تذکر داده و اصلاح می شود و بسیاری از موارد را گزینشی حذف و سانسور می کنید، (مثل سوال راجع به سوتی بزرگ در تفسیر از حدیث امام رضا علیه السلام : العبد اذا اختاره الله...)، اگر هنوز بر عقیده ی خویش هستید سوالات را پاسخ دهید یا اگر متوجه اشتباه تان شدید اصلاح کنید. مخصوصاً که خود را مصداق عاقل اصولی همچون وحید بهبهانی رحمه الله دانسته و منتقدین برداشتتان را اخباریون غیرعاقل، سوالات و اشکالاتی که ارسال شد اتفاقاً راجع به قواعد اصولی بوده است. امانت علمی، اخلاق علمی و تقوای علمی را رعایت کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اساساً بحث مصداق امثال بنده با عالم بزرگواری همچون آیت الله وحید بهبهانی «رحمت الله علیه» نیست. تعجب بنده از آن است که سؤال کننده محترم در جریان مکتب اصولی آیت الله بهبهانی در مقابل اخباریون نمی باشد و این که اساساً مکتب اصولی علمای ما که باب اجتهاد را گشوده می دانند، در همین رابطه است که چگونه از روایات قواعد و اصول را استخراج کنند و در همین رابطه عرض شد از روایت مشهور حضرت رضا «علیه السلام» به همان دلیل که در همان روایت قاعده اصولی مطرح است، می توان آن نتیجه را اخذ کرد که: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اخْتَارَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ لِأُمُورٍ عِبَادِهِ شَرَحَ لِيَذَلِكَ صَدْرَهُ ، وَأَوْدَعَ قَلْبَهُ يَتَابِعُ الْحِكْمَةَ» هرگاه خداوند، بنده ای را برای امور بندگان برگزیند، برای این کار سینه اش را گشاده گرداند و چشمه های حکمت به دل او سپارد. همان طور که عرض شد مصداق تام این قاعده، مربوط به معصوم است ولی خود روایت به ما اجازه می دهد که آن را برای هر آن کس که به نحوی برای امور بندگان به میدان آمده است، آن کمک ها و الطاف را بنماید که البته بنده مصداق آن را در این زمانه حضرت امام و رهبر معظم انقلاب می دانم و مثل روز روشن است که افکار این بزرگان، حقیقتاً منور به تأییدات الهی است. و این جا است که انسان متأسف می شود که چگونه بعضی با ادعای فهم دینی گرفتار همان بلای اخباری گری می شوند که مرحوم شهید مطهری ناله ها و گله ها از آن ها دارد. آیا به این سخن حضرت صادق «علیه السلام» فکر کرده اید

که می فرمایند: «أَنَّ اللَّهَ إِذَا أَرَادَ بِعَبْدٍ خَيْرًا شَرَحَ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَإِذَا أَعْطَاهُ ذَلِكَ أَنْطَقَ لِسَانَهُ بِالْحَقِّ وَ عَقَدَ قَلْبَهُ عَلَيْهِ فَعَمِلَ بِهِ فَإِذَا جَمَعَ اللَّهُ لَهُ ذَلِكَ تَمَّ لَهُ إِسْلَامُهُ» (الكافي، ج ۸، ص: ۱۴) هر گاه خداوند خیر بنده ای را خواهد سینه اش را برای پذیرفتن اسلام بگشاید و چون این مرحمت را در باره او کرد زبانش بحق گویا شود و بستگی بدان پیدا کند و بدان عمل کند و چون همه اینها را خدا برای او فراهم کرد اسلام او را کامل گرداند.

به نظر شما آیا باید به سؤالاتی که در آنها آن نوع بی‌پروایی‌ها و توهین‌ها نه تنها به بنده، حتی به اشخاصی که شخصیت‌های محترمی در فرهنگ دینی ما هستند، جواب داد و در معرض نگاه کاربران محترم قرار گیرد؟! آیا این همان تشییع اموری نیست که شریعت و قانون آن را منع کرده‌اند؟! در حالی که حتی منع قانونی دارد. جالب است که هیچ کدام از این افراد حتی جنابعالی ایمیل خود را نمی فرستید تا لااقل به صورت خصوصی جواب داده شود. موفق باشید